

екологічної ситуації та підвищенню рівня екологічної безпеки, жоден з яких не стосується безпосередньо забезпеченню екологічної безпеки. Так, очевидним є необхідність нормативного забезпечення врахування, крім природоохоронних, також і антропоохоронних вимог не тільки при прийнятті рішень про передачу земельних ділянок під розміщення певних об'єктів і здійснення окремих видів діяльності, що характеризуються наявністю екологічного ризику, а й під час здійснення спеціального використання таких ділянок.

Можна зробити висновок, що ефективне правове регулювання екологічної безпеки при здійсненні права спеціального землекористування за чинного стану вітчизняного законодавства не може здійснюватись, адже норми, що регулюють конкретні різновиди земельних правовідносин, найчастіше не враховують і не відображають положень норм-принципів, якими визнається пріоритетність гарантування екологічної безпеки в зазначених правовідносинах. Досягнення мети ефективного забезпечення екологічної безпеки при здійсненні права спеціального землекористування може бути можливим за умови належного упорядкування системи правових заходів (засобів), спрямованих на недопущення порушення екологічної безпеки або його припинення в процесі реалізації зазначеного права.

Список джерел:

1. Правові форми екологічного контролю: навчальний посібник. / Краснова М.В. та ін., за ред. Красної М.В. Київ: Алерта, 2016. 760 с.
2. Хом'яченко С. І. Правове забезпечення контролю за використанням та охороною земель в Україні: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.06. К.: Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького НАН України, 2004. 18 с.
3. Ярошенко А. С., Голобородько В. В. Правові аспекти законодавчого регулювання права громадян на доступ до інформації про стан довкілля. *Електронне наукове фахове видання «Порівняльно-аналітичне право»*. 2019. № 5. С. 217–220.
4. Про громадський контроль за використанням та охороною земель: проект Закону України, реєстраційний № 9656 від 28.12.2011 р. Нормативно-правова база ЛІГА:ЗАКОН ЕЛІТ 9.2.1.

Зибіна А. С.
здобувач вищої освіти
група ЮД-841

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:
Киян В. Я.
к.ю.н, доцент,
завідувач кафедри
цивільно-правових дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЩОДО ВПЛИВУ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА ОДИН ІЗ ВИДІВ СОЦІАЛЬНИХ РИЗИКІВ

Система соціальних ризиків, як й інших ризиків, не є сталою. Вона динамічно змінюється залежно від розвитку держави та проголошених нею цінностей. Соціальні ризики є проблемою не лише для держави, а й для суспільства в цілому. Тому на сучасному етапі розвитку держави надзвичайно важливо знати і вміти виявляти причини цих ризиків та вміти знаходити шляхи подолання їх негативних форм.

Одним із таких видів соціальних ризиків є безробіття. Питання регулювання зайнятості та безробіття знайшли відображення у працях вітчизняних науковців, таких як: С.І. Бандура, В.В. Близнюк, Д.П. Богині, І.К. Бондар, Е.М. Лібанової, Ю.М. Маршавіна та багато інших. Це свідчить про те, що безробіття не було на достатньому рівні досліджено, зокрема, в умовах євроінтеграційних процесів в Україні.

У чинному законодавстві України присутні два визначення поняття «безробіття». Так, за ст. 1 Закону України «Про зайнятість населення» [1], безробіття є соціально-економічним явищем, за якого частина осіб не має змоги реалізувати своє право на працю й отримання заробітної плати (винагороди) як джерела існування.

Натомість, відповідно до Методологічних положень щодо класифікації та аналізу економічної активності населення [2], безробіття – це явище, коли частина економічно активного населення є бездіяльною через відсутність відповідної роботи. При цьому економічно активне населення (робоча сила) трактується як особи віком 15–70 років, які протягом певного періоду часу забезпечують пропозицію робочої сили на ринку праці, а, відповідно, економічно неактивним населенням є особи, які не мають роботи й не займаються її пошуками, тобто не можуть бути класифіковані як «зайняті» або «безробітні». Категорії економічно неактивних осіб за рівнем зв'язку з ринком праці можуть бути класифіковані так: а) особи, які бажають працювати й готові приступити до роботи, але не шукають роботу; б) особи, які не бажають працювати, тому що не мають необхідності; в) особи, які шукають роботу, але не готові приступити до неї.

Безробіття як соціальний ризик, характеризується загрозою відсутності заробітку чи інших доходів, передбачених законодавством як джерелом

існування, а також економічними, організаційними та психологічними труднощами у подальшому пошуку підходящої роботи для безробітних. Заробітну плату слід вважати одним із найважливіших соціально-економічних явищ, оскільки вона є основним джерелом доходу громадян України – найманих працівників – і тому може розглядатися як одна з основних складових, що визначають рівень життя населення країни [3, с. 105].

У сучасних умовах глобалізації та інтернаціоналізації світової економіки, зростання взаємозалежностей не лише між країнами, а й між регіонами актуалізується необхідність входження України в окремі інтеграційні об'єднання. Одним з варіантів такого об'єднання є євроінтеграція.

Участь в процесі європейської інтеграції – це, по суті, не просто міжнародна взаємодія економік України та ЄС, але перш за все процес глибокого проникнення в інститути ЄС. Європейська інтеграція як така виступає в основному як фактор, що впливає на внутрішні процеси, які матимуть очевидні економічні і соціальні наслідки. Вона вплине як на розвиток різних секторів економіки, так і на розвиток ринку праці [4, с. 145].

Євроінтеграційні процеси сприятимуть зміні ситуації на ринку праці, створюючи, водночас, як можливості, так і загрози. Інтеграційна привабливість ЄС для України щодо соціальної політики полягає у таких умовах, як:

- вдосконалення трудового законодавства шляхом узгодження його з вимогами ЄС: створення рівних можливостей для всіх, включаючи імплементацію ряду директив трудового законодавства ЄС в Україні, боротьбу з дискримінацією та забезпечення рівності жінок і чоловіків, забезпечення здорових та безпечних умов праці;

- сприятливий інвестиційний клімат та ділове середовище, що призведе до створення нових робочих місць та підвищення продуктивності та якості роботи;

- легалізація трудової міграції. Угода про асоціацію не надає Україні вільного режиму працевлаштування на території ЄС, хоч і полегшує дещо такі умови внаслідок: поступової лібералізації візового режиму; постійного діалогу з питань міграції і спільного управління цими процесами;

- сприяння інтеграції законно проживаючих вихідців з України в суспільство країни перебування; закріплення принципу недискримінації громадян України, легально зайнятих на території країн ЄС, у частині умов праці, винагороди і звільнень порівняно з громадянами ЄС;

- підвищення рівня конкурентоспроможності робочої сили за рахунок можливого розширення доступу до систем навчання в провідних країнах Європи;

- підвищення стандартів якості життя населення.

Отже, проблема безробіття – це проблема, яка вимагає негайного вирішення та ретельного наукового аналізу і на цій основі розробки практичних рекомендацій, які можуть бути використані для розробки та реалізації ефективної соціально-економічної політики, спрямованої на забезпечення продуктивної зайнятості для економічно активних населення країн, знижуючи рівень безробіття до соціально прийняттого мінімального рівня.

Список джерел:

1. Про зайнятість населення : Закон України від 05.07.2012 № 5067-VI. Відом. Верхов. Ради України. 2013. № 24. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5067-17#Text> (дата звернення 24.04.2021).

2. Про затвердження Методологічних положень щодо класифікації та аналізу економічної активності населення : Наказ Держслужби статистики України від 19.01.2011 № 12 URL : <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0012832-11#Text>. (дата звернення 24.04.2021)

3. Горобець А.С., Безробіття як вид соціального ризику. *Серія Право. Випуск 40. Том 1. С. 102-105.*

4. Малець Н., Малець О. Вплив євроінтеграційних процесів на динаміку ринку праці в Україні. Збірник наукових праць. *Геополітика України: історія і сучасність*. Випуск 1 (16), 2016. С. 138-147.

Шевцова П.В.,

здобувач вищої освіти

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Киян В.Я.,

к.ю.н., доцент,

завідувач кафедри

цивільно-правових дисциплін

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ОКРЕМІ ПИТАННЯ НЕДЕРЖАВНОГО ПЕНСІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В УКРАЇНІ

Актуальність теми дослідження зумовлена тим, що загальнодержавна фінансова нестабільність, постійний дефіцит коштів Пенсійного фонду та збільшення обсягу коштів Державного бюджету на його покриття та низький рівень заробітних плат свідчать про неспроможність пенсійної системи України гарантувати гідний рівень життя населення. В контексті інтеграції України до правового простору Європейського Союзу проголошення демократичних цінностей та засад гуманізму свідчать про необхідність реформування пенсійної системи України. Всебічна та якісна розбудова системи недержавного пенсійного забезпечення наразі постає найважливішим питанням, що розкриває проблеми забезпечення громадян гідним рівнем доходів після досягнення пенсійного віку.

Серед сучасних вітчизняних та зарубіжних вчених особливої уваги потребують ті, чий дослідження спрямовані на характеристику пенсійного забезпечення в Україні, зокрема, недержавного пенсійного забезпечення в контексті права соціального забезпечення України, проблемні аспекти його існування та вплив на національне право України в контексті Євроінтеграції. У цій сфері доцільно виділити Л. Павловську, Н. Мрачковську, А. Городецьку, А.